

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 23 octombrie 2007

**privind ajutorul de stat C 23/06 (ex NN 35/06) acordat de Polonia producătorului de oțel
Technologie Buczek Group**

[notificată cu numărul C(2007) 5087]

(Numai versiunea în limba polonă este autentică)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/344/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere protocolul nr. 8 la tratatul de aderare privind restructurarea industriei siderurgice din Polonia ⁽¹⁾ (denumit în continuare „protocolul nr. 8”),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus ⁽²⁾,

întrucât:

(2) La 5 noiembrie 2002, Consiliul de miniștri din Polonia a aprobat programul de restructurare și dezvoltare pentru industria siderurgică poloneză până în 2006 (denumit în continuare „programul național de restructurare” sau „PNR”). Acest plan permite, în principal, acordarea unor ajutoare de stat industriei siderurgice din Polonia în vederea restructurării acesteia în perioada 1997-2006, ajutoare în valoare de până la 3,387 miliarde PLN (846 milioane EUR) ⁽³⁾.

(3) PNR-ul a fost prezentat Uniunii Europene, iar la 25 martie 2003 acesta a fost evaluat de către Comisie. În urma acestei evaluări, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de decizie privind prelungirea perioadei de grație, astfel încât sectorul siderurgic din Polonia să obțină ajutoare de stat în cadrul acordului european (care, inițial, era valabil numai până în 1997) până la aderarea Poloniei la UE, cu condiția ca beneficiarii să devină viabili până în 2006. Această propunere a fost aprobată de Consiliu în iulie 2003 ⁽⁴⁾.

(4) Astfel, UE a permis Poloniei, fără a aduce atingere normelor sale ⁽⁵⁾, să acorde industriei siderurgice ajutoare pentru restructurare. Această decizie a fost inclusă într-un protocol la tratatul de aderare, protocolul nr. 8 privind restructurarea industriei siderurgice din Polonia. ⁽⁶⁾ Acest protocol autoriza acordarea de ajutoare de stat unui număr de opt societăți enumerate în anexa 1 la protocolul nr. 8, printre care TB-HB, ajutoare care să nu depășească 3,387 miliarde PLN până la sfârșitul anului 2003.

I. PROCEDURĂ

(1) În martie 2002, Huta Buczek, denumită în continuare „TB-HB”, a prezentat autorităților poloneze un program de restructurare. La 7 mai 2003, TB-HB a fost redenumită Technologie Buczek S.A. (denumită în continuare „TB”).

⁽¹⁾ JO L 236, 23.9.2003, p. 948.

⁽²⁾ JO C 196, 19.8.2006, p. 23.

⁽³⁾ Considerând rata de schimb ca fiind 1 EUR = 4 PLN.

⁽⁴⁾ Pentru detalii, a se vedea Decizia 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 în cauza C 20/04 *Huta Częstochowa* (JO L 366, 21.12.2006, p. 1, punctele 23 și următoarele).

⁽⁵⁾ Ajutoarele de stat pentru sectorul siderurgic nu sunt permise la nivel comunitar; a se vedea comunicarea Comisiei privind ajutoarele de salvare și restructurare și ajutoarele pentru închidere în sectorul siderurgic (JO C 70, 19.3.2002, p. 21).

⁽⁶⁾ A se vedea protocolul nr. 8 la Tratatul de aderare privind restructurarea industriei siderurgice din Polonia (JO L 236, 23.9.2003, p. 948).

- (5) Pentru a asigura respectarea condițiilor prevăzute în protocol, protocolul nr. 8 stabilește dispoziții detaliate privind modalitățile de punere în aplicare și de monitorizare. Printre altele, Polonia trebuie să prezinte, de două ori pe an, rapoarte de monitorizare; în 2003, 2004, 2005 și 2006, evaluarea rezultatelor monitorizării ⁽⁷⁾ a fost făcută de un consultant independent. Rapoartele privind activitatea TB au fost prezentate în februarie 2004 și aprilie 2005. Acestea au făcut obiectul unor discuții între autoritățile poloneze și beneficiarii ajutorului și au fost aprobate de serviciile Comisiei și de autoritățile poloneze.
- (6) În septembrie 2005, TB și-a modificat PIA (denumit în continuare „PIA 2005”) și apoi l-a prezentat Comisiei, solicitând aprobarea acestuia, în temeiul punctului 10 din protocolul nr. 8. Însă faptul că, ulterior, societatea a modificat acest plan de mai multe ori și că, din 2006, aceasta se află în lichidare a făcut ca această cerere să fie lipsită de obiect.
- (7) După evaluarea independentă din 2005, în care se menționa faptul că TB a acumulat datorii față de creditorii publici și nu a devenit viabilă, serviciile Comisiei, prin scrisorile din 29 martie 2005, 1 august 2005 și 2 decembrie 2005, au solicitat informații suplimentare autorităților poloneze, care le-au răspuns prin scrisorile din 23 iunie 2005, 28 septembrie 2005 și 14 februarie 2006.
- (8) Prin scrisoarea din 7 iunie 2006, Comisia a informat Polonia că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind ajutorul menționat mai sus.
- (9) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁸⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile privind ajutorul.
- (10) Comisia nu a primit observații din partea terților.
- (11) Autoritățile poloneze au răspuns prin scrisorile din 18 septembrie 2006, 2 octombrie 2006 și 20 octombrie 2006. Serviciile Comisiei au solicitat autorităților poloneze informații suplimentare prin scrisorile din 6 noiembrie 2006, 18 decembrie 2006 și 15 martie 2007. Autoritățile poloneze au răspuns prin scrisorile din

24 noiembrie 2006, 23 ianuarie 2007 și 23 mai 2007. La 13 decembrie 2006 a avut loc o întâlnire între autoritățile poloneze și serviciile Comisiei.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

1. Grupul TB

- (12) TB este un producător polonez de țevi situat în orașul Sosnowiec din regiunea Silezia, care, până în 2006, fabrica țevi sudate laminate și țevi laminate cu aliaj bogat din oțel, considerate produse siderurgice, în sensul normelor comunitare privind ajutoarele de stat ⁽⁹⁾. TB are o capacitate totală de producție de aproximativ 60000 de tone ⁽¹⁰⁾. Laminorul de țevi sudate este format din patru linii de sudare (W 1.5, W2, modernizată în 1993 și în 2001, W3, pusă în funcțiune în 1999, și W4, pusă în funcțiune în 2003) și două linii de tăiere (dintre care una pusă în funcțiune în 2004). În plus, TB a mai exploatat până în 2005 și o instalație de tip laminor cu valțuri.
- (13) TB este o societate pe acțiuni care în 2004 deținea un capital propriu de aproximativ 20 milioane PLN (5 milioane EUR). Acționarul majoritar al TB, cu aproximativ 78,1 % din acțiuni, este Górnośląski Fundusz Restrukturyzacyjny S.A. (Fondul de restructurare din Silezia Superioară, denumit în continuare „GFR”), al cărei acționar principal a fost până la 30 decembrie 2005, cu 51,3 % din acțiuni, Eurofaktor SA (denumit în continuare „EF”). Acționarii EF sunt investitori privați, printre care Bonum Sp. z o.o. (37,25 %), ING TFI (13,40 %), Polmetal Sp. z o.o. (11,31 %), Stabilo Group Sp. z o.o. (10,93 %). EF și-a vândut acțiunile societății Stabilo Group Sp. z o.o. Trezoreria națională era acționar minoritar al GFR.
- (14) În prezent, TB deține patru filiale care desfășoară activități economice semnificative:
- (a) Buczek Automotive Sp. z o.o. [denumită în continuare „BA”, denumită inițial P.U.R.M. (Przedsiębiorstwo Usług Remontowo Mechanicznych) „REMEBUD” Sp. z o.o.], deținută în prezent în procent de 51 % de TB. Inițial, această societate asigura întreținerea utilajelor și a echipamentelor TB. În decembrie 2005, TB și-a transferat și principala activitate din industria de automobile către

⁽⁷⁾ Denumite în continuare „rapoarte independente de monitorizare” privind anul de referință.

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 2.

⁽⁹⁾ A se vedea anexa B la *Cadrul multisectorial* (JO C 70, 19.3.2002, p. 8), înlocuită cu anexa I la orientările privind ajutoarele de stat cu finalitate regională pentru perioada 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

⁽¹⁰⁾ Informațiile privind TB sunt preluate din Programul de restructurare Huta Buczek pentru perioada 2002-2006 (denumit în continuare „PIA 2002”) din martie 2002, care a stat la baza aprobării ajutorului după adoptarea PNR. Pentru mai multe informații, a se vedea decizia de inițiere a procedurii (nota de subsol 2).

BA (la acea dată deținută în proporție de 100 % de TB) și i-a schimbat denumirea în BA. Pe lângă cei 76 angajați din societatea inițială, încă 227 de angajați au fost transferați la BA la 1 decembrie 2005. La 1 ianuarie 2006, TB și BA au încheiat un contract de închiriere pe perioadă nelimitată, în temeiul căruia BA exploatează activele TB care țin de industria automobilelor. În noiembrie 2006, ca urmare a datoriilor neachitate ale TB, EF a constituit un gaj asupra acțiunilor BA și astfel a devenit deținătorul a 49 % din acțiunile BA. BA este un producător de oțel în sensul normelor comunitare privind ajutoarele de stat.

(b) Huta Buczek Sp. z o.o. (denumită în continuare „HB”, deținută în proporție de 100 % de TB), este uzina de țevi laminate desprinsă din TB. Societatea are 227 de angajați și a fost înființată la 3 decembrie 2004, având un capital social de 100 000 PLN (aproximativ 25 000 EUR). În 2005 și în prima jumătate a anului 2006, TB a majorat capitalul HB prin mai multe injecții de capital în valoare totală de 14 811 600 PLN. HB nu este un producător de oțel în sensul normelor comunitare privind ajutoarele de stat.

(c) Buczek – HB – Zakład Produkcji Rur Sp. z o. o. (denumită în continuare „ZPR”, deținută în proporție de 18 % de TB, restul acțiunilor fiind deținute de angajații societății) care produce țevi trase și asigură servicii de tăiere și de procesare a țevelor, având 100 de angajați. Această societate a fost preluată de angajații TB în 2001 pentru a împiedica închiderea acesteia. TB deține încă echipamentele de producție ale TB-ZPR, care îi sunt închiriate.

(d) SAMKOL (deținută în proporție de 100 % de TB) este un furnizor de servicii de transport. Societatea a fost înființată în 1997, iar majorarea de capital s-a făcut ultima dată în 2001. Înainte, SAMKOL furniza 80 % din serviciile sale societății TB, dar în prezent numai 20 % din veniturile sale rezultă din colaborarea cu TB.

2. Planul inițial de restructurare

(15) În 2002, pentru depășirea dificultăților financiare, TB-HB a elaborat un plan individual de afaceri (denumit în continuare „PIA 2002”). Astfel cum se menționa în decizia de inițiere a procedurii, planul operațional de

restructurare prevedea concentrarea activității întreprinderii pe producția de țevi sudate calibrate pentru aplicații speciale, fabricate din platbandă de oțel acoperită cu ALU sau galvanizată. În acest scop, era prevăzută achiziționarea unor echipamente suplimentare ⁽¹¹⁾.

(16) Planul de afaceri prevedea investiții în valoare totală de 25 milioane PLN. Pe lângă investițiile principale pentru producerea și procesarea țevelor pentru aplicații în industria automobilelor și liniile de producție pentru țevi sudate, acest plan prevedea proiecte precum informatizarea, modernizarea altor proiecte minore și cumpărarea de active fixe. De asemenea, ar fi fost necesare și investiții în departamentul laminate, dar acestea au fost considerate nerealiste și, prin urmare, au fost amânate.

(17) Planul includea, de asemenea, un program de reducere a costurilor care prevedea o scădere a numărului de angajați de la 532 la 407. În acest sens, costurile totale prevăzute pentru perioada 2002-2006 s-au ridicat la 2 910 000 PLN. Pentru disponibilizarea a 161 de persoane, era prevăzut un ajutor public extern de 823 000 PLN, reprezentând un echivalent-subvenție net de 597 000 PLN. În plus, era prevăzut un ajutor de 2,754 milioane PLN pentru cercetare și dezvoltare (denumite în continuare „C&D”): în 2002, 1 250 000 PLN, reprezentând un echivalent-subvenție net de 900 000 PLN, iar, în 2003, 2 540 000 PLN, reprezentând un echivalent-subvenție net de 1 854 000 PLN ⁽¹²⁾.

(18) În cele din urmă, o restructurare financiară în valoare de 8,411 milioane PLN (echivalent-subvenție net) era prevăzută sub forma unei anulări a datoriilor în valoare de aproximativ 3,392 milioane PLN [în principal impozite imobiliare datorate primăriei și sume mai mici datorate administrației financiare și instituției de asigurări sociale (Zakład Ubezpieczeń Społecznych, denumită în continuare „ZUS”)]. Era prevăzută, de asemenea, o reeșalonare a unor datorii în valoare de 6,014 milioane PLN către ZUS și Fondul de stat pentru reabilitarea persoanelor cu handicap (Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, denumit în continuare „PFRON”), reprezentând un echivalent-subvenție net de 5,019 milioane PLN [5,001 milioane PLN (ZUS) + 18 000 (PFRON)]. Obiectivul restructurării financiare era cumpărarea de materiale și menținerea activității de producție a întreprinderii ⁽¹³⁾.

⁽¹¹⁾ A se vedea PIA 2002, p. 57.

⁽¹²⁾ A se vedea PIA 2002, p. 74.

⁽¹³⁾ A se vedea PIA 2002, p. 74.

3. Ajutoarele de stat

(a) Ajutoarele prevăzute în cadrul planului de restructurare

(19) Programul de restructurare prevedea, în principiu, următoarele ajutoare:

Tabelul 1

Ajutoare acordate societății TB în perioada 2002-2003

Instituție	Natura ajutorului	În mii de PLN	În mii de PLN (ESN)
FGSP (2002) ⁽¹⁾	Plată eşalonată	136	3
FGSP (2003)	Plată eşalonată	270	15
<i>Subtotal plăți eşalonate</i>		406	18
Primăria Sosnowiec	Anularea datoriilor	2 964	2 964
Administrația financiară	Anularea datoriilor	163	163
ZUS	Anularea datoriilor	265	265
<i>Subtotal anulări</i>		3 392	3 392
ZUS	Plată eşalonată	6 014	5 001
Total	Restructurare financiară	9 812	8 411
	Restructurare personal	823	597
	C&D	3 790	2 754
	TOTAL AJUTOARE	14 425	11 762

(¹) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – Fondul de garantare a salariilor, care asigură plata drepturilor salariale în cazul insolvenței angajatorului.

(20) În plus, planul de restructurare menționa că, în perioada 1997-2001, HB-TB primise ajutoare de stat în valoare de 4 422 411 PLN (echivalent-subvenție net). Cea mai mare parte a ajutoarelor era destinată cercetării și dezvoltării (3 243 626 PLN). Un ajutor de 196 800 PLN era destinat protecției mediului, 132 240 PLN erau ajutoare pentru formare profesională, iar diferența de 849 746 PLN, ajutoare pentru „procesul de restructurare” sau „ajutoare ad hoc” (¹⁴).

(21) Astfel, pentru TB, erau prevăzute ajutoare în valoare totală de 16 184 411 PLN, care au fost aprobate în temeiul PNR și al protocolului nr. 8.

(b) Ajutoarele primite

(22) Conform consultantului independent, în perioada 2002-2003 societatea a primit numai 2,235 milioane PLN din ajutorul de stat (echivalent-subvenție net) (¹⁵). Din această sumă, 2,045 milioane PLN erau alocate C&D, iar 190 400 PLN, restructurării de personal (¹⁶).

(¹⁵) Raportul independent de monitorizare 2004 din aprilie 2005, p. 14.

(¹⁶) Acest fapt a fost confirmat de valorile furnizate de Polonia în raportul bianual de monitorizare, de exemplu, pentru 2003, a se vedea raportul nr. 2, anexa 5 la OCPC, p. 5. Este inacceptabil faptul că planul de afaceri TB pentru 2005 indica o sumă inferioară, care aparent exclude C&D.

(¹⁴) A se vedea PIA 2002, p. 30.

- (23) În plus, PIA 2005 menționa faptul că, pentru perioada 2004-2006, TB a obținut o subvenție de stat în valoare de 877 000 PLN pentru restructurarea de personal⁽¹⁷⁾. Autoritățile poloneze au explicat că guvernul a acordat fonduri pentru a ajuta lucrătorii concediați din siderurgie să reintre pe piața forței de muncă, oferindu-le cursuri de calificare și acordându-le compensații care să acopere parțial veniturile reduse datorate pensionării anticipate. În amendamentul din decembrie 2003 la legea din 24 august 2001 privind restructurarea industriei siderurgice se clarifica faptul că unicul beneficiar al acestor fonduri este angajatul, angajatorul reprezentând un simplu intermediar care transferă resursele bugetare către lucrătorii concediați.

4. Neaplicarea planului de restructurare – evoluția situației în perioada 2003-2006

- (24) Restructurarea TB nu s-a derulat așa cum prevedea planul de restructurare; acest lucru a condus la falimentul firmei în 2006, faliment care s-a datorat mai multor motive:

(a) Anularea datoriilor

- (25) TB nu a putut obține anularea datoriilor prevăzută în PIA.
- (26) Anularea datoriilor către ZUS, primăria Sosnowiec și administrația financiară, în valoare de 3 392 000 PLN, trebuia să fie acordată în temeiul legii din 30 august 2002 privind restructurarea anumitor datorii publice ale întreprinderilor (denumită în continuare „legea din 30 august 2002”) ⁽¹⁸⁾. Această lege oferea posibilitatea societăților aflate în dificultate financiară să își restructureze datoriile publice sub forma unor scutiri de datorii. Conform acestei legi, societatea interesată trebuia să depună o cerere însoțită de un plan de restructurare la fiecare autoritate publică ale cărei creanțe urmau să fie restructurate (denumite în continuare și „autoritate de restructurare”).
- (27) După ce constata că planul de restructurare propus putea duce la o redresare a situației financiare a societății, autoritatea de restructurare emitea o „decizie privind condițiile de restructurare”, însoțită de o listă cu datoriile acoperite de restructurare. În cazul în care societatea îndeplinea toate condițiile impuse de decizie, și anume achitarea unei taxe de restructurare, prezentarea

unui plan de restructurare și dovada că nu are alte arierate, autoritatea de restructurare era obligată să emită o decizie „finală” prin care se acorda anularea datoriilor enumerate în decizia privind condițiile de restructurare („decizia finală de restructurare”).

- (28) Totuși, această decizie finală nu putea fi emisă mai devreme de un an de la adoptarea deciziei privind condițiile de restructurare și necesita avizul pozitiv al președintelui Oficiului concurenței și protecției consumatorilor (autoritatea poloneză în domeniul concurenței, denumită în continuare „OCPC”) cu privire la compatibilitatea între scutirea de datorii și dispozițiile privind ajutoarele de stat. După adoptarea deciziei privind condițiile de restructurare și înainte de a fi luată decizia finală de restructurare, societățile trebuiau să înregistreze ca arierate datoriile care urmau să fie anulate. În plus, se acumulau dobânzi de penalizare. Din punctul de vedere al Comisiei, această procedură permitea anularea datoriilor numai după ce se constata că societatea își puna efectiv în aplicare programul de restructurare.

- (29) Comisia a fost informată că ZUS, primăria Sosnowiec și administrația financiară nu au procedat la anularea acestor datorii.

- (30) Încercările TB de a obține anularea datoriilor față de primăria Sosnowiec (datorii legate de impozitul imobiliar de 2 964 000 PLN) au fost respinse de OCPC, deoarece fuseseră solicitate după 31 decembrie 2003, protocolul nr. 8 interzicând acordarea de ajutoare de stat societăților din industria siderurgică după această dată. În consecință, la 28 aprilie 2004, OCPC a declarat că nu se putea acorda anularea datoriilor, care era deja prevăzută, deoarece acest lucru ar fi încălcat dispozițiile protocolului nr. 8. Din aceleași motive, la 6 februarie 2004, OCPC a emis un aviz negativ privind anularea datoriilor TB față de PFRON.

- (31) Cererea TB privind anularea datoriilor față de administrația financiară (163 000 PLN) a fost respinsă. În conformitate cu legea din 30 august 2002, această anulare ar fi putut avea loc numai în cazul în care societatea nu ar fi achitat „taxa de restructurare” (în valoare de 15 % din valoarea datoriilor care urmau a fi anulate) sau dacă societatea ar fi avut alte arierate față de administrația financiară.

⁽¹⁷⁾ Scrisoarea din 2 octombrie 2006.

⁽¹⁸⁾ A se vedea PIA 2002, p. 73.

(32) În cele din urmă, așa cum reiese din planul de afaceri 2005, restructurarea datoriilor față de ZUS (265 000 PLN) nu a avut loc din motive financiare. Astfel cum s-a explicat mai sus (considerentul (26)), pentru a beneficia de anularea datoriilor în temeiul legii din 30 august 2002, societatea ar fi trebuit să achite sau să reeșaloneze toate celelalte datorii publice care nu erau incluse în restructurare. De aceea, PIA 2002 prevedea o eșalonare a datoriilor în valoare de 6 420 000 PLN. Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că fie TB nu a ajuns la un acord cu ZUS privind plata eșalonată, fie ZUS a emis o decizie pe care TB nu a respectat-o.

(b) Creșterea datoriilor

(33) În perioada 2001-2006, TB a acumulat datorii publice față de ZUS, primăria Sosnowiec, administrația financiară

și PFRON. Datoriile au început să se acumuleze în 2001 și au crescut constant până în decembrie 2002. După o scurtă perioadă de stabilizare, datoriile au continuat să crească în perioada februarie 2002-noiembrie 2003. Numai în perioada noiembrie 2003-octombrie 2004 societatea și-a achitat din nou datoriile, probabil pentru a respecta cerințele legii din 30 august 2002 în vederea anulării datoriilor sale. Cu toate acestea, în noiembrie 2004, datoriile societății au început să crească din nou.

(34) După încercarea nereușită de a obține anularea datoriilor, în toamna anului 2004, TB a înregistrat datorii restante de aproximativ 20 milioane PLN. Acest fapt a fost confirmat în cel de-al patrulea raport de monitorizare întocmit de autoritățile poloneze pentru 2004, din 8 martie 2005, care prezenta în detaliu obligațiile neachitate după cum urmează:

Tabelul 2

Datoriile TB prezentate în raportul de monitorizare întocmit de autoritățile poloneze din martie 2005

Creditori publici (în mii de PLN)	Datorii la sfârșitul anului 2003	Datorii la sfârșitul anului 2004	Datorii la sfârșitul lunii ianuarie 2005
ZUS	14 956	13 916	14 510
Primăria Sosnowiec	7 411	5 118	5 371
PFRON	480	678	704
Administrația financiară Sosnowiec	269	555	524
Altele	115	0	0
Total	23 231	20 267	21 108

(35) Astfel, la sfârșitul anului 2004, datoriile TB față de creditorii publici ajunseseră la aproximativ 20 milioane PLN. Autoritățile poloneze au arătat că, în 2004, TB reușise să achite aproximativ 5 milioane PLN (1,2 milioane PLN către ZUS și 3,8 milioane PLN către primărie) din vânzarea de active neproductive. Însă, potrivit raportului, datoriile au început să crească din nou după 2004, iar în ianuarie 2005, acestea au ajuns la 21,1 milioane PLN.

(36) În consecință, autoritățile poloneze au rectificat suma menționată mai sus: 20,761 milioane PLN la sfârșitul lui 2004. La 31 martie 2005, această sumă ajunsese la 22,43 milioane PLN, iar la 30 iunie 2005, la 22,91 milioane PLN. Ulterior, se pare că societatea a reușit să vândă câteva active și și-a redus valoarea datoriilor, care, la sfârșitul anului 2005, se ridicau la 20,87 milioane PLN.

Cu toate acestea, la mijlocul anului 2006 aceasta a crescut din nou, ajungând la 22,11 milioane PLN și la 22,67 PLN în august 2006, când s-a declarat falimentul.

(37) Potrivit informațiilor obținute de Comisie, în 2004 TB nu a prezentat niciun alt plan global de restructurare pentru reeșalonarea datoriilor.

(38) Potrivit legii, autoritățile publice, în calitate de creditori, au întreprins acțiuni pentru a-și recupera creanțele. De exemplu, primăria Sosnowiec și ZUS au înghețat conturile bancare ale societății pentru a-și recupera creanțele. Cu toate acestea, această măsură nu a fost eficientă, deoarece toate resursele financiare din conturi erau destinate plății salariilor angajaților.

(39) În consecință, datoriile restante sunt recuperate în principal prin ipotecarea imobilelor și dobândirea unui uzufruct permanent asupra terenurilor. În plus, se pare că primăria a obținut transferarea mai multor active, în temeiul articolului 66 din legea fiscală.

(40) Astfel, rambursarea datoriilor către ZUS a fost executată prin constituirea unei ipoteci în valoare de 25 milioane PLN. În plus, ZUS deține gajuri asupra activelor de producție în valoare de aproximativ 12 milioane PLN, dintre care 9,5 milioane PLN sunt gajuri de prim rang (printre care un gaj de prim rang asupra liniei de sudat W-3, în valoare de peste 7 milioane PLN).

(41) În mai 2007, administratorul judiciar a anunțat lista datoriilor confirmate ale TB, aflată în stare de faliment: acestea se ridică la o valoare totală de 63 milioane PLN. Această sumă include datoriile publice, principalul creditor fiind EF, cu 35,9 milioane PLN.

(c) Investiții

(42) TB nu a pus complet în aplicare planul său de investiții în valoare de 25 milioane PLN, astfel cum era prevăzut, ci a cheltuit aproximativ 10 milioane PLN pentru investiții și a alocat fonduri suplimentare pentru cercetare și dezvoltare.

(43) TB a făcut anumite investiții prevăzute în PIA. În 2003 și 2004, investițiile s-au concentrat pe dezvoltarea producției de țevi pentru aplicații în industria de automobile. Astfel, în 2003 a pus în funcțiune o linie de sudare a țevilor acoperite cu ALU (pentru 3 207 000 PLN), iar în 2004, o linie de tăiere care a permis producția de țevi mici (733 000 PLN). În plus, au fost modernizate liniile existente de sudare (1 063 000 PLN), precum și câteva clădiri (1 379 000 PLN, inclusiv sistemul de încălzire) necesare pentru desfășurarea activității legate de industria de automobile. Astfel, o sumă de 6,383 milioane PLN a fost investită în perioada 2002-2005 în activitatea legată de industria de automobile. Autoritățile poloneze au confirmat că toate investițiile se referă la active care, între timp, au fost închiriate societății BA ⁽¹⁹⁾.

(44) În plus, aproximativ 3,5 milioane PLN au fost alocate altor investiții privind sisteme IT, cumpărării altor bunuri de capital și altor proiecte ⁽²⁰⁾.

(45) În plus, o sumă suplimentară de 12-13 milioane PLN era prevăzută pentru 2005 și 2006 pentru lansarea unei producții de elemente de conducte din crom și pentru achiziționarea unei noi linii de sudare în 2006 (aproximativ 6 milioane PLN). Potrivit informațiilor deținute de Comisie, această linie nu a mai fost achiziționată.

(d) Performanțele generale ale societății

(46) TB nu a reușit să-și depășească dificultățile financiare și nu a obținut niciun credit bancar.

(47) Pe perioada restructurării, TB nu a putut obține sprijin financiar nici din partea creditorilor, nici a instituțiilor financiare locale ⁽²¹⁾. De fapt, încă din 2003, banca a redus instrumentele de credit oferite TB. Această situație a fost depășită datorită unui investitor financiar, GFR, care a preluat un număr semnificativ de datorii, ce au fost convertite în credite pe termen lung. Cu toate acestea, TB nu a reușit nici în 2004 să obțină credite bancare ⁽²²⁾.

(48) Acest fapt se datorează în principal faptului că TB nu a reușit să devină profitabilă în niciun moment al perioadei de restructurare, aceasta în ciuda evoluției extrem de pozitive a pieței.

(49) De fapt, în 2003, așa cum arată rapoartele independente de monitorizare, TB a înregistrat vânzări de numai 30000 tone de țevi, rămânând cu mult sub obiectivul de 48000 tone de țevi ⁽²³⁾. În plus, întreprinderea se lupta cu tarifele impuse benzilor laminate la cald, materia primă principală, și o strategie nereușită de promovare a prețurilor, ceea ce a condus la reducerea veniturilor. În consecință, TB a încheiat anul 2004 cu o marjă operațională negativă de 5 milioane PLN (cifra de afaceri fiind de 92 milioane PLN). Prin urmare, societatea nu a îndeplinit condițiile de rentabilitate impuse de Comisie. În raportul de sinteză din ianuarie 2004, consultantul independent al Comisiei a concluzionat că TB „desfășoară în continuare activități comerciale, dar este insolubilă” ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ A se vedea PIA 2005, p. 69.

⁽²¹⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare 2003 din ianuarie 2004, p. 7.

⁽²²⁾ A se vedea cel de-al patrulea raport întocmit de autoritățile poloneze pentru 2004, din martie 2005, p. 168.

⁽²³⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare pentru 2003 din ianuarie 2004.

⁽²⁴⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare pentru 2003 din ianuarie 2004, p. 16. În raportul pentru 2004, consultantul a menționat că rezultatele pentru 2003 au fost semnificativ inferioare celor estimate pentru cele 10 luni care au urmat (începând cu data primului exercițiu de monitorizare).

⁽¹⁹⁾ Scrisoarea trimisă de autoritățile poloneze la 23 ianuarie 2007.

- (50) Al treilea raport de monitorizare întocmit de autoritățile poloneze în septembrie 2004 indica, de asemenea, faptul că lichiditatea financiară a TB era redusă și că excedentul său financiar nu putea acoperi ratele de credit cu dobânzi, ceea ce făcea ca riscul ca firma să fie în incapacitate de plată să fie ridicat⁽²⁵⁾. Al patrulea raport întocmit de autoritățile poloneze în 2004 menționa în detaliu datoriile restante (a se vedea considerentul (34)) și faptul că societatea nu primise niciun ajutor din partea instituțiilor financiare, nu făcuse reduceri de personal și nici nu atinsese nivelul de producție prevăzut. În plus, în ceea ce privește situația financiară a întreprinderii, iată concluzia raportului: „Dintre toate societățile aparținând grupului analizat, Technologie Buczek Sp. z o.o. prezenta cel mai ridicat risc de pierdere a lichidității financiare. Acest risc nu era atenuat de realizarea de profit net din activitatea comercială derulată, deoarece aceasta nu aducea venituri suplimentare. [...] Existența riscului a fost demonstrată de un nivel ridicat de active finanțate din obligații, inclusiv o cotă semnificativă de datorii restante către instituții publice. Această situație a făcut ca deținătorii de capital să nu fie interesați să facă investiții în firmă, fapt demonstrat de dificultățile companiei de a obține credite bancare.”
- (51) Opinia autorităților poloneze a fost confirmată de raportul independent de monitorizare din mai 2005⁽²⁶⁾. Potrivit acestui raport, în 2004, în ciuda creșterii înregistrate pe piața siderurgică și a creșterii prețului la oțel (prețurile au fost cu 30 % mai mari decât prețurile prevăzute), TB a înregistrat o marjă operațională negativă, iar vânzările au fost cu 20 % mai mici decât cele estimate. În consecință, consultantul a concluzionat că „având în vedere performanțele sale din 2003 și 2004, exista un risc important ca societatea să nu devină viabilă până la sfârșitul anului 2006”⁽²⁷⁾.
- (52) În septembrie 2005, al cincilea raport întocmit de autoritățile poloneze a confirmat faptul că „TB își pierduse lichiditatea financiară”. De asemenea, a fost subliniat faptul că această situație se datora desprinderii activității de laminare⁽²⁸⁾.
- (e) *Schimbări de strategie*
- (53) TB și-a schimbat de mai multe ori consiliul de administrație și strategia comercială.
- (54) TB a încercat să aplice diverse modificări structurale la nivelul societății. Consiliul a fost revocat de mai multe ori, în 2003, în 2005 (în februarie și octombrie) și în 2006.
- (55) La sfârșitul anului 2003, în septembrie 2005 și la începutul lui 2006, TB și-a schimbat strategia de restructurare. Odată cu PIA 2005, strategia a fost modificată în mod vizibil, în sensul reducerii activității TB la țevile de oțel acoperite cu ALU și la țevile din oțel crom. În acest scop, numărul angajaților trebuia redus la 267. Potrivit noii variante PIA, TB trebuia să întrerupă producția neprofitabilă de țevi laminate cu aliaj bogat și de țevi sudate. De asemenea, societatea a încetat producția de țevi sudate din benzi HR.
- (56) În plus, autoritățile poloneze au menționat, în scrisoarea din 14 februarie 2006, că, încă din 2006, TB intenționa ca din 2007 să pună capăt activității de producție și dorea să aibă un rol exclusiv de societate de administrare. De altfel, TB urma să înființeze o nouă societate care urma să fie lider polonez în producția de țevi de aluminiu și crom pentru industria construcțiilor de mașini. În acest scop, urma să fie înființată o societate separată, întrucât „restructurarea activelor și a resurselor financiare ale TB [...] împiedică stabilizarea financiară, rambursarea arieratelor bugetare și obținerea de credite care să permită accesul la surse de finanțare mai ieftine⁽²⁹⁾.” Această societate urma să utilizeze liniile de sudură W-4 și W-2, închiriindu-le de la TB, precum și personalul, care urma să fie transferat de la TB (cu excepția câtorva lucrători rămași să administreze TB). De asemenea, infrastructura necesară fusese transferată din activele TB. Utilajele de sudură rămase urmau să fie vândute din motive de restructurare a activelor. Având în vedere că producția urma să înceteze până la sfârșitul anului 2006, Comisia concluzionează că noua strategie de restructurare implica, de fapt, lichidarea TB.
- (57) Între timp, la 15 septembrie 2006, TB a depus o cerere în vederea declarării stării de faliment. Grupul TB, aflat în stare de faliment, are dreptul să-și continue activitatea economică. În prezent, activitatea TB constă în închirierea activelor filialelor sale. Administratorul judiciar urmărește să vândă părțile organizate din societate și, între timp, să continue activitatea de închiriere.
- (f) *Restructurarea grupului*
- (58) TB și-a restructurat grupul și a transferat cele două activități profitabile, producția de laminate societății HB, iar cea de țevi de aluminiu și crom, societății BA (a se vedea considerentul 14).

⁽²⁵⁾ A se vedea al treilea raport întocmit de autoritățile poloneze din septembrie 2004 referitor la perioada ianuarie-iunie 2004.

⁽²⁶⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare pentru 2004 din mai 2005.

⁽²⁷⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare pentru 2004 din mai 2005, p. 1.

⁽²⁸⁾ A se vedea cel de-al cincilea raport întocmit de autoritățile poloneze din 9 septembrie 2005, p. 18.

⁽²⁹⁾ Planul nu a fost niciodată trimis Comisiei, dar conținutul său a fost prezentat în scrisoarea Poloniei din 14 februarie 2006.

(59) Activitatea de laminate nu a fost considerată parte a activității centrale a TB. Încă din 2002, PIA menționa că nu ar trebui să se mai facă investiții în HB, ci ar trebui să se ia măsuri pentru separarea acesteia.

(60) HB a fost înființată în decembrie 2004, având un capital social inițial de 100 000 PLN. Ulterior, valoarea acestuia a crescut, ajungând la 14 911 600 PLN, în urma unui aport de active, la 17 ianuarie 2005, în valoare de 3 330 900 PLN, de capital, în februarie-martie și în noiembrie 2005, în valoare de 3 850 000 PLN, respectiv 1 830 700 PLN, precum și de active necorporale, la 13 iulie 2006, în valoare de 5 800 000 PLN.

(61) Pe baza așa-numitei metode elvețiene, valoarea totală a HB a fost estimată la 38 milioane PLN. Astfel, valoarea sa de piață este mult superioară valorii acțiunilor sale, care se ridică la 14,9 milioane PLN. De fapt, HB înregistrează profit și nu are arierate față de instituțiile publice. În perioada iunie-iulie 2005, HB a cumpărat imobile și utilaje de la TB în valoare de 9 450 013 PLN, dar valoarea acestora a fost estimată la 10 430 194 PLN. Au rămas numai gajurile constituite asupra activelor și HB, în temeiul legislației din Polonia (articolul 112 din legea fiscală), a devenit debitor solidar cu TB în ceea ce privește anumite datorii ale TB față de ZUS.

(62) Activitatea BA a fost reluată în 2005 pentru a relansa activitatea de țevi de aluminiu și crom. În acest sens, personalul TB a fost transferat către BA, iar în iulie 2006 a avut loc o injecție de capital de 1 550 000 PLN. În plus, BA închiria de la TB active de producție pentru producerea de țevi de eșapament pentru mașini (inclusiv liniile de sudură W2, W4 și o linie de tăiere). Pe baza contractului, semnat pe durată nelimitată, BA plătește 258 000 PLN pe lună + TVA. Astfel, în mod evident, BA beneficiază de investițiile în aceste active. De fapt, al șaptelea raport întocmit de autoritățile poloneze confirmă faptul că TB a transferat către BA 20 000 tone din capacitatea sa de producție ⁽³⁰⁾.

(63) În februarie 2004, EF a semnat un contract de factoring cu TB. Pentru a asigura respectarea contractului, s-au constituit gajuri asupra acțiunilor HB și BA. Astfel, EF a devenit cel mai mare creditor al TB. Deoarece EF era numai acționar al GFR, creanțele EF nu sunt considerate investiții de capital în TB.

(64) În prezent, TB deține 51,2 % din acțiunile BA. Diferența de acțiuni din BA a fost preluată de EF odată cu constituirea gajului, la 20 iulie 2006, ca regularizare a datoriilor. Această operațiune s-a efectuat la valoarea nominală a acțiunilor, contra sumei de 7,2 milioane PLN.

(65) De asemenea, în calitate de creditor, EF a solicitat administratorului excluderea din masa falimentului a 48,8 % din acțiunile HB. În septembrie 2006, această cerere a fost respinsă în instanță.

III. MOTIVE CARE AU STAT LA BAZA ÎNȚIERII PROCEDURII

(66) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a constatat că restructurarea TB nu a respectat protocolul nr. 8 și, dat fiind că planul de restructurare nu a fost pus în aplicare, a decis să facă investigații pentru a vedea:

(a) dacă ajutorul pentru restructurare nu a fost folosit în alte scopuri;

(b) dacă neexecutarea datoriilor publice restante poate constitui un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE;

(c) dacă ajutorul bugetar suplimentar acordat după 2003 pentru restructurarea de personal poate fi considerat ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(67) Comisia a menționat că va considera întregul grup ca beneficiar al ajutoarelor.

IV. OBSERVAȚIILE POLONIEI

(68) În primul rând, autoritățile poloneze contestă utilizarea necorespunzătoare a ajutoarelor pentru restructurare. Polonia susține că ajutorul nu a reprezentat integral un ajutor pentru restructurare.

(a) Acest fapt se referă în primul rând la ajutoarele C&D acordate în perioada 2002-2003. De fapt, TB a folosit o parte semnificativă a ajutoarelor acordate în cadrul planului de restructurare pentru C&D. Polonia a confirmat că ajutoarele au fost folosite pentru C&D. Autoritățile poloneze au furnizat informații legate de decizia președintelui Comitetului de cercetare științifică din 30 noiembrie 2001 privind criteriile și metodele folosite pentru acordarea și calcularea resurselor financiare alocate științei în bugetul de stat. Conform acestei decizii, cheltuielile legate de C&D au fost monitorizate pe baza facturilor prezentate, precum și a rapoartelor anuale detaliate care menționează că ajutoarele nu au fost utilizate necorespunzător.

⁽³⁰⁾ A se vedea cel de-al șaptelea raport întocmit de autoritățile poloneze din 10 septembrie 2006, p. 15.

- (b) În plus, ajutoarele privind forța de muncă acordate înainte de 2004 au fost considerate ajutoare compatibile cu piața comună, dat fiind că aprobarea acestora era legată de alți factori privind negocierile de aderare. Cu toate acestea, autoritățile poloneze nu menționează că aceste ajutoare erau compatibile cu piața comună ca ajutoare destinate altor scopuri decât restructurarea.
- (c) În plus, Polonia susține că anumite ajutoare acordate înainte de 2002 au fost de fapt folosite pentru C&D, protecția mediului și formare profesională și au fost cheltuite în scopul declarat.
- (69) În al doilea rând, autoritățile poloneze au prezentat anumite explicații ale creditorilor instituționali implicați, ZUS, primăria Sosnowiec și PFRON privind acțiunile de executare întreprinse de aceștia, pentru a sublinia faptul că aceste instituții au acționat în calitate de creditori privați.
- (a) Pe parcursul procedurii de executare, ZUS a pus sechestru pe conturile și datoriile societății și, în 2005, a reușit să recupereze suma de 2,3 milioane PLN. În plus, ZUS deține o ipotecă asupra imobilelor TB în valoare de peste 25 milioane PLN și a constituit un gaj fiscal asupra activelor societății, în valoare de 12,2 milioane PLN. Conform ZUS, nu au existat totuși motive pentru a concluziona că, în cazul declarării stării de faliment a TB, ar fi fost plătite mai multe dintre datorii decât dacă s-ar fi recurs la o procedură de executare împotriva TB. Totuși, era probabil ca prețul de vânzare obținut să fi fost semnificativ mai mic decât majoritatea obligațiilor ipotecare. În plus, majoritatea ipotecilor obligatorii asupra activelor TB constituite în favoarea ZUS făcuseră deja obiectul unor garanții constituite în favoarea altor creditori care, în cazul vânzării imobilelor în contextul procedurii de faliment, ar fi avut prioritate în ceea ce privește recuperarea datoriilor existente.
- (b) Primăria Sosnowiec a inițiat o procedură de executare prin poprirea conturilor bancare (valoarea creanțelor recuperate fiind de aproximativ 1,7 milioane PLN) și prin sechestru sub formă de chirie (venituri în valoare de 0,5 milioane PLN). Creditele primăriei au fost, de asemenea, garantate prin înregistrarea ipotecilor forțate în valoare totală de 3,2 milioane PLN plus dobândă.
- (c) PFRON a informat că, în 2005, a derulat o procedură de executare împotriva TB, prin emiterea a 6 titluri executorii care avut ca rezultat o rambursare parțială în iulie 2006.
- (70) În al treilea rând, Polonia a răspuns îndoielilor Comisiei Europene privind ajutorul pentru restructurarea de personal acordat după 2003. Autoritățile poloneze au explicat că legea din 24 august 2001 privind restructurarea industriei siderurgice a fost modificată în decembrie 2003, astfel încât ajutoarele să fie destinate exclusiv lucrătorilor disponibilizați, societățile siderurgice fiind utilizate doar ca intermediari pentru transferarea fondurilor (a se vedea considerentul 20).
- (71) În final, autoritățile poloneze consideră că filialele TB pot fi considerate răspunzătoare numai dacă au beneficiat efectiv de ajutoarele acordate. Acestea susțin, de asemenea, că injecțiile de capital și de active s-au realizat în mod corespunzător. În plus, autoritățile poloneze menționează că HB nu este producător de oțel și deci nu face obiectul protocolului nr. 8.

V. EVALUAREA AJUTORULUI

1. Legea aplicabilă

- (72) Punctul 1 din protocolul nr. 8 prevede că „fără a se aduce atingere articolelor 87 și 88 din Tratatul CE, ajutoarele de stat acordate de Polonia pentru restructurarea sectoarelor specifice ale industriei siderurgice poloneze sunt considerate compatibile cu piața comună” în cazul în care, printre altele, sunt respectate condițiile prevăzute în acest protocol.
- (73) Consiliul a prelungit perioada de grație pentru acordarea ajutoarelor pentru restructurarea industriei siderurgice poloneze, în cadrul acordului european, până la aderarea Poloniei la UE. Această dispoziție a fost recunoscută în protocolul nr. 8 din Tratatul de aderare a Poloniei la Uniunea Europeană. Pentru atingerea acestui obiectiv, protocolul acoperă perioada de dinainte și de după aderare. Mai exact, acesta autorizează o valoare limită a ajutoarelor pentru restructurare în perioada 1997-2003 și interzice orice ajutor de stat suplimentar acordat industriei siderurgice poloneze în vederea restructurării în perioada 1997-2006. În acest sens, protocolul este vizibil diferit față de alte dispoziții din tratatul de aderare, precum mecanismul tranzitoriu stabilit în anexa IV („procedura privind ajutoarele existente”), care se referă exclusiv la ajutoarele de stat acordate înainte de aderare în măsura în care sunt „încă aplicabile” după această dată. Protocolul nr. 8 poate fi astfel considerat drept *lex specialis* care, în domeniile pe care le abordează, înlocuiește orice alte dispoziții ale actului de aderare ⁽³¹⁾.

⁽³¹⁾ A se vedea Decizia 2006/937/CE.

- (74) Comisia mai observă că domeniul de aplicare al PNR-ului polonez și al protocolului nr. 8 nu se limitează la cel al anexei 1 la Tratatul CECO. În realitate, protocolul nr. 8 acoperă și anumite sectoare siderurgice neacoperite de Tratatul CECO ⁽³²⁾, în special sectorul țevelor nesudate și al țevelor mari sudate. Acest domeniu de aplicare este conform definiției siderurgiei, în conformitate cu normele comunitare privind ajutoarele de stat ⁽³³⁾, care se aplicau la data intrării în vigoare a protocolului nr. 8. În principal, aceasta rezultă din domeniul de aplicare al PNR-ului, aplicat în temeiul protocolului nr. 8. De fapt, jumătate din beneficiarii PNR-ului final sunt producători de țevi, și anume Huta Andrzej S.A., aflată în faliment, Huta Batory S.A., aflată în faliment, Huta Pokój, o filială a societății Mittal Steel Polonia (fosta PHS) și TB. Astfel, protocolul nr. 8 se aplică și producătorilor de țevi, în special societății TB.
- (75) În consecință, având în vedere că, în mod normal, articolele 87 și 88 din Tratatul CE nu se aplică ajutoarelor acordate înainte de aderare și neaplicabile după aderare, dispozițiile protocolului nr. 8 extind monitorizarea ajutoarelor de stat în temeiul Tratatului CE la orice ajutor acordat pentru restructurarea industriei siderurgice poloneze în perioada 1997-2006.
- (76) În temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE, decizia poate fi luată după aderarea Poloniei la UE, având în vedere că, în absența unor dispoziții specifice ale protocolului nr. 8, ar trebui aplicate regulile și principiile obișnuite. În consecință, se aplică și Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999, care stabilește norme detaliate pentru aplicarea articolului 93 (denumit în continuare „regulament de procedură”) ⁽³⁴⁾.
- (78) În temeiul protocolului nr. 8, Polonia a fost autorizată să acorde societății TB ajutoare pentru restructurare, pentru ca aceasta să își pună în aplicare planul său de restructurare.
- (79) Cu toate acestea, acordarea ajutoarelor a fost posibilă doar pentru o perioadă limitată de timp, care a expirat la sfârșitul anului 2003. După această perioadă, Polonia nu a mai fost autorizată să acorde ajutoare în cadrul protocolului nr. 8. Astfel, orice ajutor ar fi încălcat punctul 18 litera (c) din protocolul nr. 8, care interzice acordarea de ajutoare de stat suplimentare industriei siderurgice și în special societăților beneficiare menționate în acest protocol.
- (80) În ciuda acestui fapt, după 2003, autoritățile poloneze au continuat să acorde credite societății TB sau să prelungească creditele în desfășurare, ceea ce, în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, trebuie considerat ajutor de stat.
- (81) Comisia reamintește faptul că articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE face referire la intervențiile care, în diverse forme, limitează costurile normale ale unei întreprinderi și care, fără să reprezinte subvenții în sensul strict al cuvântului, au același caracter și efecte identice cu cele ale unei subvenții. Acest fapt a fost confirmat în multe cazuri în care un organism public responsabil cu strângerea contribuțiilor la asigurările sociale tolerează neplata sau plata cu întârziere a acestor contribuții, întrucât comportamentul acestuia acordă în mod evident întreprinderii destinate un avantaj comercial semnificativ, limitând costurile legate de funcționarea normală a sistemului de asigurări sociale ⁽³⁵⁾. În locul unei reeșalonări a plăților, creditorul public ar fi putut solicita rambursarea imediată a valorii integrale a creanțelor, utilizând, dacă era cazul, o ipotecă în favoarea sa ⁽³⁶⁾.

2. Existența ajutorului

- (77) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, ajutorul de stat este orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau riscă să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi, în măsura în care acesta afectează schimburile comerciale dintre statele membre, fiind astfel incompatibil cu piața comună.
- (82) Pentru a stabili existența unui avantaj ce ar putea fi considerat ajutor de stat, în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, Comisia trebuie să demonstreze că autoritățile publice nu s-au comportat ca un ipotetic creditor privat, care ar fi fost, eventual, în aceeași situație față de debitorul său ⁽³⁷⁾.

⁽³²⁾ A se vedea JO C 320, 17.10.1998, p. 3.

⁽³³⁾ A se vedea anexa B la *Cadrul multisectorial* (JO C 70, 19.3.2002, p. 8), înlocuită cu anexa I la Instrucțiunile privind ajutoarele de stat cu finalitate regională pentru 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p.13).

⁽³⁴⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽³⁵⁾ Cauza C-256/97 *DMT*, Culegere 1999, p. I-3913, punctul 21.

⁽³⁶⁾ Cauza T-36/99 *Lenzing*, Culegere 2004, p. II-3597, punctul 146.

⁽³⁷⁾ A se vedea cauza C-342/96 *Tubacex*, Culegere 1999, p. I-2459, punctul 46; cauza C-256/97 *DMT*, Culegere 1999, p. I-3913, punctul 21; cauza C-480/98 *Magefesa*, Culegere 2000; cauza p. I-8717, T-152/99 *HAMSA*, Culegere 2002, p. II-3049, punctul 167.

- (83) Ca observație preliminară, Comisia menționează că însăși existența unor ajutoare anterioare acordate unei societăți face imposibilă, în temeiul jurisprudenței europene, examinarea cazului din perspectiva unui ipotetic creditor privat, deoarece este evident că un asemenea creditor ipotetic nu ar fi acceptat anularea datoriilor inițiale; altfel, acesta nu ar fi reprezentat un ajutor⁽³⁸⁾. Acest fapt este adevărat mai ales în cazul unei restructurări, în care se aplică ambele măsuri.
- (84) În plus, inexistența unui plan actualizat de restructurare nu permite o evaluare a unui ipotetic creditor privat. Și în acest caz, jurisprudența menționează că, la examinarea unui acord de reeșalonare a datoriilor din perspectiva unui investitor care acționează conform regulilor economiei de piață, acest investitor ar fi solicitat o actualizare completă a planului inițial de restructurare. Niciun creditor sau investitor privat nu ar accepta o restructurare fără un astfel de plan⁽³⁹⁾, așa cum s-a întâmplat în cazul de față.
- (85) În plus, chiar și pe baza unui plan ipotetic de restructurare, niciun creditor privat ipotetic nu ar fi încheiat un acord suplimentar privind restructurarea.
- (86) Comisia nu contestă faptul că neexecutarea datoriilor publice, care ar fi putut fi anulate în temeiul PIA/PNR, a fost justificată, o anumită perioadă de timp, de mecanismele prevăzute în legea din 30 august 2002. În
- realitate, în temeiul legii din 30 august 2002, executarea obligațiilor supuse restructurării era interzisă până la finalizarea procedurii de restructurare sau întreruperea procedurii din motivele menționate de lege. În plus, Comisia menționează că, în ceea ce privește datoriile suplimentare care nu au făcut obiectul reeșalonării, creditorii ar fi putut spera la îmbunătățirea situației financiare a TB ca urmare a scutirilor de datorii care erau prevăzute, având astfel motive să suspende executarea datoriilor până la acordarea ajutorului, în temeiul legii din 30 august 2002.
- (87) Cu toate acestea, este evident că restructurarea, în temeiul legii din 30 august 2002, nu a avut succes, pe de o parte din cauza incompatibilității cu protocolul nr. 8, astfel cum rezultă din avizul negativ al OCPC (primul aviz din 6 februarie 2004), și, pe de altă parte, din cauza problemelor financiare ale societății, care nu au permis societății TB să respecte legislația națională. Comisia consideră că aceste informații trebuiau să ajungă la cunoștința principalilor creditori publici, precum ZUS, primăria și administrația financiară, dat fiind că aceștia fuseseră implicați în restructurarea inițială a datoriilor. În același mod, PFRON ar fi putut fi avertizat prin avizul OCPC în ceea ce privește datoria TB față de PFRON.
- (88) Din momentul eșecului precedentului acord de restructurare, ne putem aștepta ca orice creditor privat care ar examina cu atenție situația economică a debitorului său să devină extrem de vigilent⁽⁴⁰⁾. Astfel, o examinare atentă a avantajelor rezultate din amânarea rambursării datoriilor ar fi demonstrat că posibila recuperare nu ar fi depășit recuperarea sigură rezultată în urma lichidării societății⁽⁴¹⁾. De fapt, un nou acord de reeșalonare ar presupune ca restructurarea să ducă, în orice caz, la viabilitatea societății și ca arieratele să nu se majoreze, astfel încât creditorul să se poată baza pe recuperarea creditului în termen rezonabil.
- (89) În cazul TB, având în vedere marjele operaționale negative din 2003 și 2004, așa cum se menționează la considerentele 49-51, era foarte puțin probabil ca societatea să devină viabilă până la sfârșitul anului 2004. Cifra sa de afaceri nu reușea să acopere costurile. În plus, TB nici măcar nu a profitat de puternica creștere a pieței în sectorul siderurgic din 2004. Astfel, toate indiciile privind viabilitatea TB erau negative.
- ⁽³⁸⁾ Cauza T-11/95 *BP Chemicals*, Culegere 1998, p. II-3235, punctele 170 și 179, în care Curtea a considerat că o injecție de capital nu poate fi examinată separat de o restructurare în curs de desfășurare. Cu alte cuvinte, tribunalul a considerat că, în cazul acordării anumitor ajutoare de restructurare unei societăți în dificultate, în mod normal niciun alt ajutor financiar nu ar trebui să treacă testul investitorului privat.
- ⁽³⁹⁾ A se vedea cauzele T-126/96 și T-127/96, *BFM și EFIM*, Culegere 1998, p. II-3437, punctul 86, precum și cazul T- 318/00, *Freistaat Thüringen vs. Comisie* (CDA Alrechts), Culegere 2005, p. II-4179, care prevede, la punctele 200 și 248: „Având în vedere situația dezastruoasă a PA la momentul încheierii acordului de restructurare, orice investitor atent care acționează pe o economie de piață ar fi făcut mai întâi o analiză aprofundată a situației economice a întreprinderii și ar fi solicitat crearea unui plan viabil de restructurare înainte de a acorda astfel de credite și, a fortiori, înainte de a le cumpăra.”
- ⁽⁴⁰⁾ A se vedea cauza T-36/99 *Lenzing*, Culegere 2004, p. II-3597, punctul 140 și următoarele.
- ⁽⁴¹⁾ Cauza T-152/99 *HAMSA*, Culegere 2002, p. II-3049 punctul 170.

- (90) În plus, dat fiind faptul că TB a devenit insolubilă, datoriile sale se majorau în mod constant. Începând din noiembrie 2004, în ciuda procesului de restructurare, TB nu își mai putea achita datoriile curente. În aceste condiții, în cadrul oricărei noi restructurări ipotetice a datoriilor, nu era posibilă recuperarea rațională a datoriilor anterioare.
- (91) Dat fiind că toți creditorii publici, și anume primăria, ZUS, PFRON și administrația financiară, dețineau garanții solide, aceștia aveau ocazia de a le transforma în numerar în cadrul unei proceduri comune, deschise în urma declarării stării de insolabilitate, în temeiul legislației poloneze privind insolabilitatea. Comisia nu poate accepta argumentul ZUS conform căruia nu deține garanții solide, deoarece informațiile furnizate de autoritățile poloneze menționează că o bună parte a gajurilor, dacă nu toate, erau de prim rang (a se vedea considerentul 40). Astfel, ca urmare a deteriorării situației societății și a activelor acesteia, utilizarea acestor garanții părea să fie o măsură mult mai rezonabilă din punct de vedere economic decât restructurarea ⁽⁴²⁾.
- (92) În plus, chiar în cazul în care un ipotetic plan de restructurare ar fi propus o ipotetică restructurare a activelor, această propunere nu ar fi trebuit să diminueze reticența creditorilor privați în ceea ce privește restructurarea. Aceasta rezultă din faptul că toate activele unei societăți atât de îndatorate precum TB sunt în general gajate și astfel nu garantează vreun câștig în cazul în care societatea este vândută. Într-adevăr, deși societatea a anunțat această restructurare a activelor de mai multe ori în 2005, aceasta nu a putut obține mai mult de 5 milioane PLN în numerar din vânzarea activelor.
- (93) Comisia observă că, în 2004 și după aceea, TB a încercat de mai multe ori să își achite o parte din datorii, dar că aceste plăți abia au acoperit valoarea dobânzilor cumulate (a se vedea consecințele rambursării sumei de 5 milioane PLN în 2004 în tabelul de la considerentul 34).
- (94) În cele din urmă, pentru a avea o imagine completă a situației, ar trebui menționat faptul că planul din septembrie 2005 nu a reprezentat în niciun caz o bază adecvată pentru a continua reeșalonarea datoriilor. Având în vedere faptul că societatea urma să fie lichidată, este clar că activitatea societății nu ar mai fi adus alte profituri și că lichidarea era unica soluție. De fapt, planul menționa că ZUS se putea baza doar pe o rambursare parțială a datoriilor. Această plată trebuia să rezulte din restructurarea activelor în valoare de aproximativ 20 milioane PLN până la sfârșitul lui 2005, ceea ce părea nerealist din motivele menționate la considerentul anterior. De asemenea, după 2005, plățile lunare de 100 000 PLN, care depindeau de capacitatea de plată a TB, erau la fel de nerealiste, întrucât TB își încetase deja activitatea.
- (95) Însă TB a admis în PIA 2005 că transferul activelor sale societății BA reprezenta pentru ea singura posibilitate de a avea din nou o activitate viabilă. Aceasta implica nu numai desprinderea singurei sale activități profitabile (BA), ci determina și destinul TB, și anume lichidarea acesteia.
- (96) Pe scurt, Comisia consideră că orice creditor privat ipotetic ar fi optat pentru executarea creanțelor sale încă de la sfârșitul anului 2004. În acel moment, era clar că TB nu era capabilă să își onoreze acordurile anterioare de reeșalonare și că nu își va mai achita nici obligațiile curente, nefiind prezentat niciun plan actualizat și fiind puțin probabilă transformarea societății în una profitabilă.
- (97) Astfel, Polonia a renunțat la executarea sumei de 20,761 milioane PLN (al patrulea raport de restructurare întocmit de autoritățile poloneze indica suma de 20,267 milioane, dar ulterior Polonia a rectificat această sumă). Acest lucru reprezintă un sprijin operațional pentru ca societatea să își poată continua activitatea nerentabilă și astfel reprezintă un avantaj acordat din bugetul de stat, ceea ce riscă să denatureze concurența în măsura în care acest lucru afectează comerțul dintre statele membre, fiind astfel incompatibil cu piața comună în sensul articolului 87 din Tratatul CE.
- ⁽⁴²⁾ În acest sens, T-36/99, *Lenzing*, Culegere 2004, p. II-3597, p. 160, unde tribunalul de primă instanță a constatat că un creditor public cu suficiente garanții nu are motive să aștepte prea mult pentru a proceda la executarea creanțelor sale.

- (98) Pentru cuantificarea ajutoarelor, trebuie simulat efectul ipotetic al neexecutării datoriilor. Dat fiind că un creditor privat ar fi preferat să își execute creanțele, avantajul societății rezultat din neexecutare reprezintă valoarea integrală a creanței, pe care nu trebuie să o ramburseze. Cu alte cuvinte, societatea are la dispoziție o sumă care, din cauza situației sale financiare, nu ar fi putut să o obțină pe piață. În special, dacă statul și-ar fi executat creanțele, societatea nu ar fi putut achita suma datorată și ar fi intrat, probabil, în stare de faliment. Renunțarea la executare are astfel același efect ca și acordarea întregii sume neexecutate beneficiarului⁽⁴³⁾. Așadar, avantajul astfel obținut se referă la suma de 20,761 milioane PLN, obținută începând cu 1 ianuarie 2005. Cu toate acestea, dacă o entitate economică ar fi executat creanțele inițiale, creanțele nu ar mai exista și astfel nu ar trebui luate în calcul de două ori.
- (99) În ceea ce privește resursele bugetare menționate ca mijloace de restructurare a personalului acordate după 2004, îndoielile Comisiei au fost înlăturate. Într-adevăr, acestea nu puteau fi considerate drept ajutoare de stat, deoarece, așa cum au explicat autoritățile poloneze, acestea se acordă exclusiv lucrătorului disponibilizat, care nu poate fi considerat drept întreprindere, iar aceste plăți nu pot fi asociate angajatorului, întrucât sunt acordate numai după disponibilizarea lucrătorilor și întrucât acestea nu reduc celelalte taxe pe care trebuie să le plătească societatea în cazul în care nu se acordă un astfel de ajutor bugetar.
- 3. Utilizarea necorespunzătoare a ajutorului**
- (100) Punctul 18 litera (a) din protocolul nr. 8 împuternicește Comisia să ia „măsurile necesare pentru a solicita societăților implicate să ramburseze orice ajutor acordat prin încălcarea condițiilor prevăzute în prezentul protocol [...] în cazul în care monitorizarea restructurării demonstrează că nu au fost îndeplinite angajamentele privind dispozițiile tranzitorii incluse în prezentul protocol”.

⁽⁴³⁾ S-ar ajunge la aceeași concluzie dacă s-ar considera neexecutarea datoriilor ca o amânare a plății datoriilor, care, la rândul său, este echivalentul unui credit, dat fiind că, în condiții normale, beneficiarul ar trebui să împrumute bani de pe piața de capital pentru a împiedica executarea datoriilor. Cu toate acestea, deoarece TB nu mai este solvabilă, un astfel de credit ar fi reprezentat 100 % un ajutor (a se vedea, în acest sens, comunicarea Comisiei privind întreprinderile de stat din industria prelucrătoare, JO C 307, 13.11.1993, p. 3, punctul 41, aplicată la decizia Comisiei din 7 iulie 2004 în cauza C 58/2003, Alstom, JO L 150, 10.6.2005, p. 24, punctele 132 și 133). În plus, ar trebui menționat principiul conform căruia un element de ajutor de 100 % nu presupune un transfer concret al resurselor de stat, ci constituie mai degrabă un principiu de tip *ex ante*. Astfel, contrar previziunilor preliminare, este irelevant dacă un credit este rambursat la o dată ulterioară. Acest lucru se aplică și în cazul neexecutării datoriilor, întrebarea referitoare la ceea ce ar fi putut executa un creditor ipotetic privat nefiind relevantă în acest sens.

(101) Comisia observă că TB nu a aplicat integral planul de restructurare astfel cum se prevedea explicit la punctul 9 din protocolul nr. 8 și că, prin diferite măsuri menționate la considerentul (56), a contribuit la falimentul TB. Polonia nu a contestat această constatare.

(102) În plus, TB nu a respectat anumite condiții prevăzute la punctul 9 din protocolul nr. 8:

(a) TB nu a putut obține sprijin financiar din partea creditorilor și a instituțiilor financiare locale în conformitate cu dispozițiile punctului 9 litera (c) din protocolul nr. 8;

(b) TB a redus numai parțial costurile în conformitate cu dispozițiile punctului 9 litera (c) din protocolul nr. 8. Consultantul a confirmat că această obligație a fost parțial respectată⁽⁴⁴⁾;

(c) TB a reușit să aplice numai parțial restructurarea de personal ca parte a planului său de reducere a costurilor. Personalul a fost redus de la 550 la 294 de persoane numai datorită transferării departamentului de laminate la HB, nu ca urmare a reducerii activității sale principale⁽⁴⁵⁾;

(d) TB nu a fost capabilă să își îmbunătățească eficiența și eficacitatea administrativă în conformitate cu dispozițiile de la punctul 9 litera (a) din protocolul nr. 8. De fapt, din 2002, consiliul de administrație al TB a fost înlocuit de mai multe ori.

(103) Astfel, deoarece TB nu a respectat condițiile prevăzute în protocolul nr. 8 și nu a aplicat corespunzător PIA, se consideră că ajutorul pentru restructurare a fost utilizat necorespunzător și trebuie rambursat.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare 2004 din aprilie 2005, p. 13.

⁽⁴⁵⁾ A se vedea raportul independent de monitorizare 2004 din aprilie 2005, p. 15.

4. Compatibilitatea ajutorului

(a) Pe baza PNR-ului din perioada 1997-2003

(104) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a menționat că alte motive de compatibilitate cu regulile pieței comune ar putea avea întâietate asupra faptului că ajutorul pentru restructurare nu a fost utilizat în conformitate cu planul de restructurare. În acest sens, Comisia a observat că, în temeiul PNR-ului, pe lângă ajutorul pentru restructurare, s-au acordat și alte tipuri de ajutor de stat. Eșecul restructurării nu trebuie astfel să implice utilizarea necorespunzătoare a tuturor acestor ajutoare ⁽⁴⁶⁾, dacă acestea se pot dovedi compatibile cu piața comună în temeiul altor principii privind ajutoarele de stat ⁽⁴⁷⁾.

(105) Comisia menționează că, până la 23 iulie 2002, normele privind ajutoarele de stat acordate sectorului siderurgic erau cuprinse în Decizia nr. 2496/96/CECO a Comisiei din 18 decembrie 1996 de stabilire a normelor comunitare privind ajutoarele de stat pentru industria siderurgică ⁽⁴⁸⁾ (denumită în continuare „codul privind ajutoarele pentru industria siderurgică”) ⁽⁴⁹⁾. În conformitate cu practica Comisiei în baza protocolului nr. 8, se consideră, în principiu, că ajutoarele acordate în conformitate cu alt cadru, precum cadrul C&D, pot fi considerate compatibile cu piața comună în cazul în care Comisia nu are îndoieli serioase privind compatibilitatea ajutoarelor în sensul anexei IV punctul 3 al doilea paragraf din Tratatul de aderare ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁶⁾ Acest lucru se poate deduce din practica Comisiei în temeiul orientărilor comunitare privind ajutoarele pentru salvare și restructurare 1999 care erau aplicabile la intrarea în vigoare a protocolului nr. 8 (orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea societăților aflate în dificultate financiară, JO C 288, 9.10.1999, p. 2. Acest lucru nu ar mai fi fost permis în temeiul punctului 20 din orientările comunitare 2004 privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea societăților aflate în dificultate, JO C 244, 1.10.2004, p. 2). Deși acestea nu se aplică direct, deoarece, în principiu, siderurgia este exclusă, în cazuri excepționale, când astfel de ajutoare de restructurare sunt acordate, Comisia poate decide să se inspire din aceste orientări.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea Decizia 2006/937/CE.

⁽⁴⁸⁾ JO L 338, 28.12.1996, p. 42.

⁽⁴⁹⁾ Conform punctului 44 din comunicarea Comisiei privind anumite aspecte ale tratării cazurilor de concurență generate de expirarea Tratatului CECO (JO C 152, 26.6.2002, p. 5) „cu ocazia adoptării deciziilor după 23 iulie 2002 cu privire la ajutoarele de stat și puse în aplicare după această dată, fără acordul prealabil al Comisiei, Comisia va proceda în conformitate cu comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal.” Această comunicare (a se vedea JO C 119, 22.5.2002, p. 22) stipulează că ajutoarele ilegale trebuie evaluate în conformitate cu textul aflat în vigoare la data acordării ajutorului.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea Decizia 2006/937/CE.

(106) În primul rând, articolul 2 din codul privind ajutoarele pentru industria siderurgică, precum și normele comunitare privind ajutoarele de stat permit acordarea unui ajutor în conformitate cu cadrul comunitar pentru C&D. Subvențiile pentru C&D au fost acordate de comitetul de cercetare științifică (KBN) în contextul PNR și au fost încadrate de programul președintelui KBN din 30 noiembrie 2001 privind criteriile și modalitățile de acordare a asistenței financiare pentru știință, acceptat de Comisie ca ajutor în temeiul măsurii PL 6 din anexa IV la Tratatul de aderare. PNR a identificat „resursele KBN” ca „instrumente autorizate de ajutor public sub formă de subvenții pentru C&D”, făcând clar distincția față de „instrumentele de restructurare” ⁽⁵¹⁾. Acest PNR a fost evaluat de către Comisie și aprobat printr-o decizie a Consiliului în iulie 2003. Astfel, Comisia decide că nu va ridica obiecții privind ajutoarele acordate de KBN în perioada 1997-2003 în conformitate cu anexa IV la Tratatul de aderare și consideră că acest ajutor este compatibil cu ajutorul C&D ⁽⁵²⁾.

(107) Având în vedere că ajutorul menționat în PIA ca ajutor pentru C&D a fost acordat de KBN, acesta poate fi considerat un ajutor compatibil cu piața comună. În plus, Comisia menționează că Polonia a reușit să demonstreze că acest ajutor a fost acordat numai pentru C&D. Acest lucru este valabil pentru ajutorul acordat în 2002 și 2003, precum și pentru ajutorul acordat C&D în perioada 1997-2000.

(108) Cu toate acestea, în ceea ce privește celelalte ajutoare, pentru formare profesională, restructurare de personal și alte ajutoare pentru restructurare, Comisia nu identifică în temeiul căror dispoziții ale codului privind ajutoarele pentru industria siderurgică sau al căror norme comunitare privind ajutoarele de stat acest ajutor ar putea fi considerat compatibil cu piața comună.

(109) În primul rând, niciun ajutor nu este destinat protecției mediului, în conformitate cu orientările comunitare ⁽⁵³⁾. Polonia a susținut că ajutoarele desemnate ca ajutoare pentru protecția mediului în 1997 au fost acordate pentru protecția mediului, fără a oferi însă detalii suplimentare în acest sens. De asemenea, faptul că ajutoarele

⁽⁵¹⁾ Pagina 38.

⁽⁵²⁾ A se vedea Decizia 2006/937/CE.

⁽⁵³⁾ JO C 72, 10.3.1994, p. 3, aplicate în conformitate cu articolul 3 din codul privind ajutoarele acordate sectorului siderurgic (înlocuit, între timp, prin JO C 37, 3.2.2001, p. 3).

au fost acordate de fondurile de protecție a mediului și gestionare a apelor din respectiva provincie nu este suficient pentru a demonstra compatibilitatea ajutoarelor, deoarece aceste fonduri sunt menționate clar în PNR ca exemplu de „instrument de restructurare” și, spre deosebire de ajutoarele pentru C&D, nu sunt menționate separat de instrumentele de restructurare (a se vedea considerentul 106). În al doilea rând, ajutoarele nu au fost utilizate pentru închiderea capacităților de producție (articolul 4 din codul privind ajutoarele pentru industria siderurgică), deoarece TB nu a închis niciuna dintre uzinele sale. În orice caz, în afară de ajutorul acordat din fondurile de protecție a mediului, autoritățile poloneze nu au invocat nicio derogare nici în temeiul codului privind ajutoarele pentru industria siderurgică, nici în temeiul normelor comunitare, în baza cărora ajutorul să poată fi considerat compatibil cu piața comună.

(110) În cele din urmă, Comisia ar dori să sublinieze că, în ciuda faptului că anumite măsuri ar putea fi considerate ca fiind ajutoare pentru restructurare compatibile în contextul unui proiect complet de restructurare care să garanteze restabilirea viabilității, faptul că planul de restructurare nu a fost pus în aplicare cu succes și nu a avut loc o restabilire a viabilității înseamnă, în principiu, că întregul proiect de restructurare a eșuat și că toate măsurile luate în acest scop sunt lipsite de finalitate. În consecință, ajutorul acordat anterior în conformitate cu acest plan nu mai are nicio justificare și astfel trebuie considerat *ex post* ca incompatibil cu piața comună.

(111) De fapt, Polonia susține că ajutorul pentru restructurarea de personal a fost compatibil cu piața comună, întrucât aprobarea acestuia a fost legată de alți factori în negocierile de aderare. Comisia nu contestă acest fapt, dar menționează că acest argument de compatibilitate nu înseamnă că ajutorul ar fi fost compatibil dacă nu ar fi existat proiectul de restructurare. Prin urmare, în cazul în care restructurarea nu are loc, chiar și o măsură individuală, precum restructurarea de personal, trebuie considerată ca fiind aplicată necorespunzător. În absența oricăror informații care să dovedească faptul că acest ajutor a fost compatibil cu piața comună din alte motive, Comisia trebuie să considere acest ajutor incompatibil cu piața comună.

(112) Pe scurt, dat fiind că celelalte ajutoare pentru formarea profesională, restructurarea de personal și celelalte ajutoare pentru restructurare nu au la bază nicio altă derogare, nici în cadrul codului privind ajutoarele pentru industria siderurgică, nici în cadrul normelor comunitare privind ajutoarele de stat, Comisia le consideră ajutoare ilegale, incompatibile cu piața comună, în conformitate cu protocolul nr. 8. Astfel, Comisia consideră că ajutoarele declarate ca ajutor

pentru restructurare (849 746 PLN), ca ajutor de formare profesională (132 240 PLN), ca ajutor pentru protecția mediului (196 800 PLN) și ca ajutor pentru restructurarea de personal (190 400 PLN), adică 1 369 186 PLN în total, au fost folosite în mod necorespunzător.

(b) *Ajutoare acordate în afara PNR și după aderare*

(113) De altfel, neexecutarea datoriilor la sfârșitul anului 2004 reprezintă un ajutor de funcționare și, astfel, este în mod evident un ajutor incompatibil cu normele pieței comune. Acest ajutor este inacceptabil ca ajutor pentru restructurare în sensul protocolului nr. 8, care interzice categoric orice ajutor după anul 2003 și în sensul articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE. Comisia reamintește faptul că autoritățile poloneze nici nu au pretins contrariul. Astfel, acordarea oricărui ajutor societăților TB, BA și HB după data aderării este incompatibilă cu normele pieței comune, indiferent dacă beneficiarul (în acest caz HB) este sau nu producător de oțel.

5. Beneficiarul ajutorului

(114) Comisia și-a exprimat părerea în decizia de inițiere a procedurii: beneficiarul ajutorului este grupul TB și toate filialele acestuia, probabil cu excepția TB-ZPR. Aceasta deoarece HB și BA fac parte, în mod evident, din aceeași entitate economică, adică grupul TB.

(115) Cu privire la neexecutarea datoriilor, care se ridicau la 20 761 643 milioane PLN, procedura actuală confirmă că întreprinderile grupului au fost cele care au beneficiat de aceasta. Cu toate acestea, Comisia nu a putut stabili asemenea avantaje în cazul ZPR și SAMKOL.

(a) ZPR nu este deținută în majoritate de TB, ci de angajații ZPR; astfel, în conformitate cu legislația poloneză, aceasta nu face parte din grup. În plus, această societate nu a făcut obiectul niciunei investiții și TB nu i-a transferat active sau capital nici în perioada 2003-2006, nici, probabil, înainte de această perioadă.

(b) SAMKOL, deși face parte din grup, nu este producător de oțel, nu a făcut obiectul niciunei investiții și nici nu i s-au transferat active sau capital nici în perioada 2003-2006, nici, probabil, înainte de această perioadă.

(116) Pe de altă parte, procedura a demonstrat că BA și HB au beneficiat de ajutor. Într-adevăr, TB nu și-a păstrat ajutorul de funcționare, întrucât neexecutarea i-a permis să își continue activitatea economică și să își organizeze restructurarea internă.

- (117) De fapt, ajutorul pentru restructurare și funcționare a permis TB în primul rând să finalizeze investițiile în producția de țevi de eșapament pentru industria de automobile, în valoare de aproximativ 6,383 milioane PLN (a se vedea considerentul 43) ⁽⁵⁴⁾, care au avut loc în perioada 2003-2005 și care nu ar fi fost posibile dacă TB și-ar fi plătit datoriile sau dacă ar fi inițiat mai devreme procedurile de declarare a stării de faliment. Aceste active, esențiale pentru producția destinată industriei de automobile, sunt în prezent folosite de BA. Deși BA doar închiriază aceste active de la TB, în lipsa acestor investiții, întreprinderea ar fi trebuit să facă singură astfel de investiții. În plus, prin închirierea activelor, BA evită să se expună unui risc de executare a gajurilor asociate activelor, având însă drepturi similare drepturilor de proprietar, dată fiind durata nedeterminată a închirierii. În plus, ca parte a grupului TB, BA continuă în mod evident activitatea principală a TB, dezvoltată în cadrul planului de restructurare al TB, cu activele de producție și forța de muncă a TB.
- (118) În al doilea rând, transferarea de active, forță de muncă și capital către filialele sale (14,81 milioane PLN către HB și 1,55 milioane PLN către BA – a se vedea considerentele 60 și 62) a fost posibilă numai pentru că ajutoarele de funcționare au salvat TB de la faliment. Fără aceste ajutoare, probabil că cele două filiale nu ar fi fost create și sigur nu ar fi putut să își desfășoare activitatea.
- (119) În ciuda faptului că BA, HB și TB reprezintă persoane juridice distincte, Comisia constată existența unei continuități economice în ceea ce le privește și, având în vedere structura acționariatului, consideră că toate cele trei societăți formează o singură întreprindere ⁽⁵⁵⁾ care, în aceste condiții, ar trebui considerată beneficiarul ajutorului ⁽⁵⁶⁾.
- (120) Faptul că TB a primit un anumit preț în schimbul avantajelor cedate (și anume acțiuni în schimbul injecțiilor de capital și chiria în conformitate cu contractul de închiriere) nu schimbă cu nimic poziția exprimată mai sus, deoarece TB rămâne proprietarul final al tuturor activelor (direct sau indirect), iar motivul tranzacției nu este profitul, ci organizarea internă a grupului. Cel mai important este faptul că avantajul este realocat în cadrul grupului, ceea ce înseamnă transferul poziției competitive a TB datorită unui ajutor care denaturează concurența. Faptul că TB deține acțiuni în filialele sale nu schimbă cu nimic situația ⁽⁵⁷⁾. Cu toate acestea, Comisia nu va considera și vânzarea de active TB societății HB ca un avantaj, atât timp cât această vânzare s-a făcut la un preț corect ⁽⁵⁸⁾.
- (121) Având în vedere această situație, precum și jurisprudența comunitară, Comisia consideră că se impune recuperarea ajutoarelor incompatibile cu piața comună acordate grupului TB, având în vedere avantajele efective pe care le-a avut grupul de pe urma acestor ajutoare ⁽⁵⁹⁾.
- (122) Cu toate acestea, Comisia nu împărtășește opinia autorităților poloneze, conform căreia această cauză nu privește decât pe titularul inițial al creanțelor care nu au fost neexecutate și care, din acest motiv, constituie un ajutor. În acest caz, recuperarea ajutorului ar putea fi
- ⁽⁵⁴⁾ Dacă s-au făcut și alte investiții în 2005 și 2006 decât cele menționate la punctul (45), ar trebui să se țină seama și de acestea.
- ⁽⁵⁵⁾ A se vedea cauza 323/83 *Intermills*, punctul 11, în care instanța a constatat: „[...] că, în ciuda faptului că cele trei societăți producătoare au fiecare personalitate juridică distinctă de fosta societate Intermills, toate aceste întreprinderi formează un singur grup, cel puțin în ceea ce privește ajutoarele acordate de autoritățile belgiene.” O abordare similară este sugerată de procurorul general Geelhoed în cauzele conexe C-328/99 și C-399/00 *Seleco*, Culegere 2003, p. I-4035, deși Comisia consideră că acțiunea de recuperare trebuia să se extindă și asupra societății desprinse (și nu a invocat existența continuității economice).
- ⁽⁵⁶⁾ Jurisprudența prevede că, în principiu, ajutorul trebuie recuperat de la entitatea care a beneficiat efectiv de acesta, în vederea eliminării distorsiunii concurenței cauzate de avantajul competitiv acordat de acel ajutor. A se vedea cauzele conexe T-111/01 și T-133/01, *Saxonia Edelmetalle*, Culegere 2005, p. II-01579, punctul 115.
- ⁽⁵⁷⁾ Acest argument este invocat și de procurorul general Geelhoed în cauzele conexe C-328/99 și C-399/00 *Seleco*, Culegere 2003, p. I-4035, punctele 79 și 84.
- ⁽⁵⁸⁾ Acest lucru se aplică indiferent de faptul că, în urma vânzării de active TB către HB, o parte din datoriile TB au fost transferate către HB, așa cum se arată la punctul (61). În orice caz, prețul achitat pentru active nu a fost redus în ceea ce privește transferul creanțelor, deoarece HB a achitat aproape valoarea de piață a activelor.
- ⁽⁵⁹⁾ Comisia este conștientă de faptul că „nu este obligată să determine [...] în ce măsură a beneficiat de [ajutor] fiecare entitate, dar ar fi putut invita [statul membru] să recupereze acel ajutor de la beneficiar sau beneficiari, și anume de la entitatea sau entitățile care l-au utilizat efectiv”. A se vedea cauzele conexe T-111/01 și T-133/01, *Saxonia Edelmetalle*, punctul 124. Cu toate acestea, deși Comisia se poate mulțumi să solicite statului membru să determine care este entitatea de la care trebuie să solicite rambursarea, nimic nu împiedică Comisia să stabilească beneficiarul efectiv al ajutorului.

realizată prin înregistrarea creanței în masa falimentară a TB. S-ar fi putut recurge la această opțiune conform jurisprudenței care recunoaște că lichidarea unei societăți trebuie considerată ca o alternativă acceptabilă la recuperarea integrală, atât timp cât obiectivul constă în anularea ajutorului, iar acest obiectiv poate fi atins printr-o procedură de lichidare a societății ⁽⁶⁰⁾.

- (123) Totuși, Comisia menționează că lichidarea beneficiarului inițial al ajutorului este nesatisfăcătoare din punct de vedere al concurenței, beneficiul efectiv al ajutorului fiind transferat. În acest caz, înregistrarea creanței în masa falimentară a TB nu ar permite remedierea avantajului competitiv aferent beneficiului efectiv al ajutorului transferat filialelor TB. O cerere de rambursare adresată exclusiv TB ar conduce la vânzarea filialelor, în calitate de persoane juridice, dar nu le-ar afecta activitatea economică ca atare, deoarece vânzarea nu ar avea impact nici asupra activității în sine, nici asupra conturilor sau a operațiunilor.

- (124) Astfel, din punct de vedere concurențial, recuperarea ajutorului de la beneficiarii efectivi este singura soluție adecvată. În acest scop, autoritățile poloneze ar trebui să se adreseze în principal filialelor (și să se adreseze grupului numai în cazul imposibilității recuperării ajutorului de la filiale). Această soluție este în conformitate cu jurisprudența ⁽⁶¹⁾ privind întreprinderile în

stare de faliment și în special cu cauza *Seleco*, care se bazează pe o situație similară, dar în care Comisia a menționat că recuperarea creanței trebuie să se extindă asupra entității detașate. Spre deosebire de cauza *Seleco*, în cazul de față, Comisia nu dorește extinderea posibilității de rambursare a ajutorului, ci pur și simplu optează pentru recuperarea beneficiului efectiv din cadrul grupului. În timp ce, cu privire la extinderea posibilității de rambursare a ajutorului, problema esențială este de a afla dacă cedarea activității a permis sustragerea de resurse din activele întreprinderii aflate în stare de faliment ⁽⁶²⁾, acest fapt este irelevant într-un scenariu în cadrul grupului, așa cum s-a văzut mai sus.

- (125) În orice caz, instanțele europene acceptă că recuperarea se poate solicita unei filiale dacă aceasta a fost beneficiara efectivă a ajutorului ⁽⁶³⁾, ceea ce este adevărat în cazul de față. În plus, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a permis Comisiei să solicite rambursarea ajutorului în afara procedurii de lichidare pentru a evita riscul de a priva de efect recuperarea ajutorului ⁽⁶⁴⁾. Așa cum s-a arătat mai sus, la considerentul 56, TB a transferat în mod deliberat activitatea siderurgică pentru industria de automobile societății BA, pentru a putea continua activitatea care beneficia de ajutor ⁽⁶⁵⁾. Comisia consideră că acesta este un motiv în plus pentru a solicita beneficiarului efectiv rambursarea ajutorului.

- (126) Pe de altă parte, întrucât Comisia nu poate stabili dacă ajutorul pentru restructurare acordat înainte de 2004 și utilizat în mod necorespunzător a fost utilizat în beneficiul filialelor TB, ajutorul trebuie recuperat de la TB.

⁽⁶²⁾ Cauza 277/00 SMI, Culegere 2004, ECR I - 4355 punctul 86, împreună cu punctul 92. Acesta este cazul dacă activele nu au fost transferate la prețul de piață sau tranzacția avea ca obiectiv evitarea restituirii ajutorului.

⁽⁶³⁾ A se vedea punctul 86 din cauza 277/00, SMI, Culegere 2004, p. I-4355, în care instanța a hotărât că „este, desigur, posibil ca, în cazul societăților desprinse care au fost înființate pentru a continua anumite activități ale întreprinderii care a primit ajutorul atunci când aceasta intră în stare de faliment, acelor societăți să li poată solicita, dacă este cazul, să ramburseze ajutorul în discuție, dacă se stabilește că acestea continuă efectiv să beneficieze de avantajul competitiv legat de primirea ajutoarelor respective”.

⁽⁶⁴⁾ Într-adevăr, instanța a stabilit că „dacă s-ar putea ca, fără nicio condiție, o întreprindere aflată în dificultate financiară și pe punctul de a fi declarată în stare de faliment, să creeze, pe durata anchetei oficiale privind acordarea ajutoarelor care îi sunt destinate, o filială căreia să îi transfere majoritatea activelor sale profitabile anterior încheierii investigației, aceasta ar conduce la acceptarea faptului că orice societate poate sustrage astfel de active de la societatea-mamă odată cu recuperarea ajutoarelor, ceea ce ar putea priva de efecte recuperarea aceluia ajutor, total sau parțial”. C-328/99 și C-399/00, *Seleco*, Culegere 2003 p. I-04035, punctul 77. Un raționament similar s-a aplicat în cauza C-415/03, *Comisia/Grecia (Olympic Airways)*, Culegere 2005, p. I-3875.

⁽⁶⁵⁾ În ceea ce privește HB, desprinderea a fost deja prevăzută în PIA inițial (a se vedea punctul (59) de mai sus).

⁽⁶⁰⁾ Cauza 277/00, SMI, Culegere 2004, p. I-4355 punctul 85; cauza 52/84 *Comisia c. Belgia*, Culegere 1986 p. 89, punctul 14; și cauza C-142/87 *Tubemeuse*, Culegere 1990, p. I-959, punctele 60-62.

⁽⁶¹⁾ Cauzele conexe C-328/99 și C-399/00 *Seleco*, Culegere 2003, p. I-4035; cauza 277/00, SMI, Culegere 2004, p. I-4355; cauza T-318/00 și T-324/00, *CDA Albrechts II*, Culegere 2005, p. II-4179.

VI. CONCLUZIE

- (127) Comisia consideră că restructurarea TB nu a fost pusă în aplicare în mod corespunzător și a înregistrat un eșec, iar ajutoarele pentru restructurare acordate TB în perioada de restructurare au fost utilizate în mod necorespunzător. Acest lucru nu înseamnă, totuși, că orice ajutor compatibil cu piața comună, acordat în cadrul C&D și cheltuit în acest scop, nu a fost utilizat în mod necorespunzător.
- (128) În consecință, ajutorul pentru restructurare în valoare de 1 369 186 PLN primit de grupul TB în perioada 1997-2003 nu este în conformitate cu punctele 9 și 18 din protocolul nr. 8 la Tratatul de aderare și trebuie rambursat în temeiul punctului 18 din protocolul nr. 8.
- (129) În plus, ajutorul pentru restructurare în valoare de 20 761 643 PLN primit la sfârșitul anului 2004 nu este compatibil cu piața comună, în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE și cu punctele 6 și 18 din protocolul nr. 8.
- (130) Așa cum s-a menționat mai sus, acest ajutor este considerat subvenție acordată la 1 ianuarie 2005 care ar trebui recuperată cu dobândă, astfel cum se prevede mai jos, la considerentul 133. Având în vedere că acest ajutor a avut efecte similare unei scutiri de datorii, Comisia ar putea accepta ca autoritățile poloneze să inițieze recuperarea ca și când datoria inițială ar fi stearsă. În plus, Comisia ar considera acceptabil ca, în vederea recuperării, orice noi obligații ale TB apărute după 2004 să nu fie luate în considerare, întrucât, între începutul anului 2005 și luna august 2006, TB a efectuat anumite rambursări către creditorii publici, rambursări care au neutralizat mai mult sau mai puțin datoriile apărute după 2004⁽⁶⁶⁾. Așa cum se menționează la considerentul (36), datoriile publice totale ale TB după luna ianuarie 2005 nu s-au situat niciodată sub 20,76 milioane PLN, iar în august 2005 datoriile publice ale TB ajunseseră la 22,7 milioane PLN.
- (131) Astfel cum s-a menționat mai sus, rambursarea ajutoarelor ar trebui să țină seama de societățile care au beneficiat efectiv de aceste ajutoare. Cu privire la cei 20 761 643 PLN, ar trebui luat în considerare faptul că suma de 7,833 milioane PLN a fost transferată către BA, iar suma de 14,81 milioane PLN către HB (a se vedea considerentele 117 și 118 de mai sus). Având în vedere

faptul că totalul celor două sume (22,643 milioane PLN) depășește valoarea ajutoarelor acordate, recuperarea ar trebui să se limiteze la valoarea totală a ajutoarelor. Această limitare trebuie să fie proporțională, și anume BA, care a primit 34,6 % din totalul beneficiului identificat, ar trebui să achite 34,6 % din suma care urmează a fi rambursată (7 183 528 PLN), în timp de diferența de 65,4 % (13 578 115 PLN) ar trebui recuperată de la HB.

- (132) În plus, ajutorul utilizat necorespunzător, în valoare de 1 369 186 PLN, primit înainte de 2002, ar trebui recuperat de la TB, întrucât nu există indicii privind transferarea acestui ajutor către alți membri ai grupului TB.
- (133) Sumele de recuperat vor include o dobândă calculată în conformitate cu dispozițiile din regulamentul de punere în aplicare. În special, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare, atunci când nu sunt disponibile rate *swap* interbancare pe cinci ani, Comisia poate, în strânsă cooperare cu statul membru implicat, să stabilească o rată a dobânzii aferentă recuperării ajutorului de stat folosind o metodă diferită și pe baza informațiilor de care dispune. Întrucât ratele *swap* interbancare pe cinci ani nu erau disponibile pentru Polonia în perioada acordării ajutorului incompatibil cu piața comună, rata dobânzii pentru recuperarea ajutorului ar trebui să se bazeze pe o rată a dobânzii considerată adecvată pentru acea perioadă. În acest scop, se poate face referire la practica deja stabilită între Polonia și Comisie⁽⁶⁷⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat în valoare de 20 761 643 PLN, acordat ilegal de Polonia grupului Technologie Buczek, contravine dispozițiilor articolului 88 alineatul (3) din tratat și este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

Ajutorul de stat acordat de Polonia grupului Technologie Buczek în perioada 1997-2003, în valoare de 1 369 186 PLN, nu a fost utilizat în conformitate cu condițiile stipulate în protocolul nr. 8 la Tratatul de aderare și, prin urmare, este incompatibil cu piața comună.

⁽⁶⁶⁾ Cu toate acestea, efectele oricărei potențiale executări a creanțelor după luna august 2006 pot fi luate în considerare pentru stabilirea sumelor care trebuie recuperate.

⁽⁶⁷⁾ Ca urmare a Deciziei 2006/937/CE.

Articolul 3

(1) Polonia ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul prevăzut la articolul 1, acordat ilegal grupului Technologie Buczek, în special de la filialele *Huta Buczek Sp. z o.o* și *Buczek Automotive Sp. z o.o*, în funcție de avantajele de care a beneficiat fiecare. Astfel, Polonia recuperează 13 578 115 PLN de la societatea *Huta Buczek SP. z.o.o* și 7 183 528 PLN de la societatea *Buczek Automotive Sp. z.o.o*.

(2) Polonia ia măsurile necesare pentru a recupera de la Technologie Buczek S.A. ajutorul folosit în mod necorespunzător, prevăzut la articolul 2, acordat grupului Technologie Buczek.

(3) Sumele care trebuie recuperate vor include dobânda calculată pe o perioadă cuprinsă între data la care aceste sume au fost puse la dispoziția beneficiarului și data recuperării efective a acestora.

(4) Dobânda se va calcula pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽⁶⁸⁾.

Articolul 4

(1) Recuperarea ajutorului, prevăzută la articolul 1 și articolul 2, este imediată și efectivă.

(2) Polonia asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 5

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Polonia furnizează Comisiei următoarele informații:

- (a) suma totală (credit și dobânzi) care va fi recuperată de la beneficiari;
- (b) o descriere detaliată a măsurilor deja întreprinse și prevăzute în vederea aplicării prezentei decizii;
- (c) documente care să ateste faptul că beneficiarilor li s-a solicitat rambursarea ajutorului.

(2) Polonia informează în mod regulat Comisia cu privire la derularea măsurilor luate la nivel național în vederea aplicării prezentei decizii, până la recuperarea integrală a ajutorului, prevăzută la articolul 1 și articolul 2. La cererea Comisiei, Polonia furnizează imediat informații privind măsurile deja întreprinse și planificate pentru aplicarea prezentei decizii. De asemenea, Polonia furnizează informații prevăzute privind valoarea ajutorului și dobânda deja recuperate de la beneficiari.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Bruxelles, 23 octombrie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

⁽⁶⁸⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1935/2006 (JO L 407, 30.12.2006, p. 1).